

לلمוד מחוץ לקופסה

למה בתיה הספר בעידן הקורונה לא עוברים לאוויר הפתוח בפארקים ובגנים?

שני ליטמן

החווצה לראות את העולם, לשאול שאלות, ומי שמתחיל תהליך למידה. תהליך זה אין הרצאות".

מה שאותה מתאר דרוש שינוי מודדי רציני. "זו תמיד הנקודה המרכזית. וה לא סתם למלמד בשמש. עצם היציאה לא חסוכה, חשוב מה אתה עושה שם. זו תפיסה לגמרי שוניה של ארך למידה צריכה להתרחש. היציאה החוצה מפחדה את המורים, כי הם מפחדים שיאכדו שליתה. וה בדיקת הפה, כשהילדים בכיתה, וזה כמו בקבוק סודה עם פקק. כאשר אתה ייזא החוצה, אין לך. וזה נרגע".

"פחות רלוונטי לكورونا? או זה בכלל רלוונטי להציג את זה. אם אנחנו אומרים שהקורונה תחיה איתנו יותר משנה, אז אפשר להיערך להה כבר משבשו ולהקזות לה משאבים. וזה ההודמנות. אולי דרך הקורונה שתור ציאו אונטו החוצה, נבין שככל תפיסת הלמידה ותפיסט בית הספר צריכה להשתנות".

לדברי מנהלת מינהל חינוך עירית תל אביב יפו, שירלי רימון, כשהתברר בגל הראשון של הלמידה בכיתות טגורות מיצירת סכתן הידבי קות גבואה בקורסנה, בעירייה דזוק רצוי מאד לאפשר למידה בפארקים, בוגנות ציבוריות וכי חופי הים. "היה לנו תכנון רחב אכן כל העיר הופכת למרחב פוי שבו הילדים יכולים להרחיב את הבנה והידע שלהם בהמון תחומיים, תוך שימושה על רמת תחלואה נמוכה. אבל לא אישרו לנו את זה. משרד התרבות לא אישר שימוש במרחב הציבורי. הפארקים נסגרו, והotel סגר וההנעה הוגבלה".

לבדרי רימון, העירייה מודדת למידה מחוץ לכיתת הספר גם בשגרה, ובוואדי שוה יכול להיות פתרון טוב לסייע איזה שבה החללים הסגורים מגבירים את התחלואה. "המפתח פה זה הגמarity שות של משרד התרבות ומשרד החינוך, תוך לאפשר למנהל בית הספר למפות את כל המרחב, העירוני או היישובי, ואנו להתחאים את תהליכי הלמידה למרחב הציבורי, זה יעשה מהפכה של ממש".

ברגע אין סגר על המרחב הציבורי, אז למה אתם לא מעבירים את הלמידה לשם? "צריך להבין שכדי שילדים יכולים לצאת החוצה, צריך לעשות שינויים בחזראות. משרד החינוך מאוד מגביל את היציאות של הילדים מתחומי בית הספר צירק הרוחה מלאות, אשוררים, יש המNON נושא' בטיחות ואחריות פלילית על מנהלי בית הספר אם יליד קורה שהוא סורי גר על המנהלים ולא מאפשר להם את היציאה תיווט שם היו רוצים".

אתם חושבים שוב על האופציה של למידה מחוץ לכיתות לкриת תחילת שנת הלימודים הבאה?

לקראת ספטמבר אנחנו עושים כל מיני>Title חישים: קופסאות, למידה מלאה, למידה מושל-בת, תריחס שאפשר לנצל את המרחב הציבורי אל מול הרחיש שאפשר ללמוד רק בכיתת הספר אנחנו מאוד תלויים בחזרות ממשלה. בינו לבין לא קיבלו שום הودעה, ואין שום החלטה לגבי איך ייראו הלימודים בספטמבר. כל עוד לא יודע עים מה מותר ומה אסור, לא יוכלקדם את זה".

מה צריך לקורות כדי שתהייה למידה בחו"ז? "צריך שבכיתות החודש של משרד החינוך יהיה כתוב 'כולל למידה במרחב הציבורי'. ארבע

כון הק/commons בסביבה החוץ-ספרית ובסביבה הבו-תית. لكن סביבת הלימוד החוץ-citeית היא הסביבה המתאימה ביותר לעידן הקורונה", כתוב. הוא ציין גם כי בראש משרד החינוך, בהשבו על צורות למידה שיתאפשרו לימי הקורונה, מביא בחשבון שתי סיבות לימודיות בלבד – את בית הספר ואת בתיה התלמידים, במתווה של למידה מרוחק. במקומות אחרים בעולם, ובתקופות של איגר ריס בריאותיים אחרים, כבר נעשה שימוש במרי' חכ' הציבורי כסביבת לימודים. בתי הספר שמתקיימים בתוך יערות, למשל, מוכרים ממערכות החינוך השוודית המתקדמת, אבל מתברר שכבר בתחלת המאה ה-20 הוקמו בארה"ב בתי הספר באוויר הפתוח, בניסיון לה-תמודד עם מחלת השחפת, שנפוגעה העקריים היו בני השכבות החלשות. כתבת הייריך יורק טיים" גיינאה בלפנטה חורה שהובו לשתי רוחות פאות מרוד איילנד, מריה פאקרד ואלן סטון, שפתחו ב-1908 בפרובידנס בית ספר ניסיוני לילדי שנדרכו בשחפת ובמלחות ריאות אחרות. בהשפעת טרנדים חינוכיים שהגיעו מגרמניה, חן הגיעו לקלים ביחס ללמידה באוויר הפתוח.

ההצלחה הייתה מושחרת – אף אחד מהילדים לא פיתח מחלת קש, וכולם החלימו בתוך שנתיים הוקמו בראחבי המדינה למדידה באוויר הפתוח. ספר שבתם התקיימה למדידה בספר הפרטיטים בניו יורק החל אחד מכתבי הספר הפרטיטים הוותיקים לקיים לימודים על הגג, ואילו בית ספר אחר בעיר נפתח על מעבורת נתושה. כה-לך כמה שירותים הטרנד מיצא את עצמו, והלמידה חורה אל בין הכללים. ב-1957 נסגר במדינתה בית הספר האחרון שהתקיים על פי המודול של פאקרד וסטון. בלבנטה, בדומה לאורוון, תוהה אם ימי הקורונה אינם ומן טוב לבחון מחדש את הרעיון הזה ולהוציא את התלמידים מהכיתות.

במערכות החינוך הירידית היה זה ושם קורו לוט שעשו להשמי את הרעיון הללו מאו פרצה הקורונה, אבל זה לא הוביל לשום תוכנית משמעותית. פרופ' אורוון, שעוסק כבר שנים בסביבת הלימוד החוץ-citeית, חוקר ומי רצה על הנושא אף מלמד בעצמו מדעים תוך שימוש בשיטה הזאת בבית ספר תיכון ברוחות, אמרנו מנסה להפיץ את הבשורה, אבל גם מדגיש שלמידה חוץ-citeית אינה פתרון קסם שאפשר לעבר אליו בן רגע. הוא כן מ庫וה שהקורונה היא הרוגע שבו אפשר לעודד את שילוב האופאי ציה הזאת כמרכיב נוסף במה שמכונה "למידה היירידית".

היתרונות של השיטה, ענייני, ברורים. "למי דה חיית להיות באינטראקטיבית עם העולם שם" ביבנה. נקודת המוצא של היא שלמידה היא אינטנסיבית, שפועל כສיס' גירוי רגשי, ענייני וס-קרנות. בתי הספר בצוותם הנוכחית עוסקים בדיוני האינטנסיבי, ויזרים במקומות והמערכות של התניות וஸובים חוביים ושליליים. וו שידי טה שיכולה גם לגרום לפילים לעמוד על הראש. אבל זו לא למידה, זה אילוף. לכן ילד שהולך לכיתה א' הוא שמה ודורן, כי יש לו אינטנסיבית של למידה וסקרנות. אבל בסוף כיתה א' הוא כבר לא רוצה לקום בכוקה השיטה שלו משקמת את אינטנסיבית הלמידה, ובתהליך זהה לסביבה החוץ-citeית יש תפקיד קריטי. אני יוצא איתם

ל ימים לאחרונים הפיז פרופ' ניר אורוון, מהמחלקה להוראת מדעים במכון ויציג, מכתב למזכיר משרד החינוך ומחוזה, לג. במכבת הוא קורא למערכת החינוך לנסות לנצל את משרד הקורונה, על מנת לשלב בנתיב הספר הישראלים את הסביבה החוץ-citeית כסביר לימה. מוסכם על כל מומחי הקורונה, כי עיקר הבדיקה היא במקומות סגורים, וסיכון ההדבקות במרחב הפתוח נמוכים בהרבה מהשי-

מיללים. ברגע שמשרד החינוך מפרסם מותווה שמקובל על משרד החינוך, גנות ומנחות יכולות לעשות עם זה הרבה. יש המון מרחב פעולה. אבל זה חייב להיות כתוב, כי אחרת זה נתון להרבה מאוד פרשנויות. וזה נשמע פשוט, אבל הרבה פעמים הדברים נשמעות קלים ופושטים, ובכל זאת הם לא קוראים".

אין תוכניות מגירה

בתל אביב קיים כבר לפחות בית ספר אחד, או יותר נכון כיתה אחת, שבה מתקיים בדרך כלל לימודיים במרחב החוץ ביט-ספר, והוא בית הספר השכוני בשכונת שפירא, שבו שנות הלימודים החולפת לידי בו כיתה א' אחת בלבד, ובשנה הבאה כבר יגדל לשתי כיתות ב' ושתי כיתות א'. הילדיים במבנה בית הספר יוצאים בדרך כלל לבסירות בשכונה, והשיעוריים מתקיים לפעמים בבתיהם של התושבים, בספרייה השכונית או בגינה. מנהל בית הספר, שחר פינשטיין, מסביר כי מבחינתו למידה חוץ-בית-ספר היא מונח מצומצם מדי, ואילו הוא מעדר לדבר על למידה בעולם האשמי. " אנחנו יוצאים כל יום ולומדים במקומות שונים בשכונה, על פי מערצת קבוצה. אנחנו חוששים על מה אפשר ללמידה בחו"ז, מי יכולם להיות המורים. אצלנו המורים הם גם יונתן הבעלים של הקפה השכוני, וגם עלייה מרכזו היום למשיכם. הם הופכים לדביווית קבועות בחו"ז הילדיים, מלבד צים לקרה את השלטים. המפגש עם החוץ מאי תחביבים".

פינשטיין טוען שהתפסה שליפה חוץ המנכ"ל של משרד החינוך לא מאפשרת את הייציאה מחוץ לתחומי המוסד היא מיתוס. "לימודים אוטנו במסר שנים שאסור לצאת החוצה, אבל לא רק שכן חוץ מנכ"ל שאסור לצאת, אלא ממשרד החינוך דואק מעודד אותה. המגילה היחיד היא שצרך שירה על כל 20 ילדים איש צוות. וה הכל".

זה יכול להיות פתרון לכל בת-הספר למידה בימי קורונה? "זה מרכיב, כשהגעה הקורונה, בהתחלה הסתגרנו בתים, והמרחב החיצוני הפך ללא רלי וונטי. ואו חורנן, וגם המרחבים הסגורים, כמו בת-השכנים, הפכו ללא רלוונטיים. או המשכנו ללבת לגנים הבוטניים, שהוא מרחב אידיר של למידה. אבל אני לא חשב שאפשר סתם ללמידה בפינת רחוב. ציריך שהמרחבים שילמדו בהם יהיו מרחבים מומנים, ולשם כך נדרשת עבודה תשתיתית. וביקיר מרים כליל יליה, וגם לא לציוני הוראה רגילים ללמידה בדירות. כשאתה לו קח אותם החוצה, הם לא יודעים איפה להתחילה. או להגידי שפתאותם כל המערכת תלמד בחו"ז, והקצת מנתק מהמציאות. דרוש מה שנירי פרופ' סיוגני, פטוגני ומיעובי. וזה פרויון שבחלת

הפסקת צהרים בבית הספר במנהטן צילום: Library of Congress

במשרד החינוך טוענים כי באופן עקרוני הם מעדדים תפיסות פדגוגיות חדשות, ובכללן מרחב הלמידה החדש, מחוץ לכיתות, בתרך המרחבי הביט-ספר ומוחצת לו. לגבי הקורונה, ההייערכות לשנה הבאה והוגדרה כ"מורכבת", בין היתר משומש עתה כניסה לתפקידים מנכ"ל חדש ושר חדש. הלמידה מחוץ לכיתות אבל בתרך תחומי בית הספר והוגדרה כפתרונות חלקי בלבד, מפני שהיא תלויה בתנאי מג האווריה לכי-ידי למידה מחוץ לשער בית הספר, נתען במשרד החינוך שהמורים פשט לא כל כך אוחדים לנצח, כי והמסוכן ודorous תיאומים מורכבים, ומילאם הם מעדיפים את המוכה.

ואכן, מהסתדרות המורים נמסר בתגובה לרעיון כי "תלמידים באוויר הפתוח אפשרים וaphaelו טובים במערכות חינוך שונות למגורי משלהן, כמו למשל בדנמרק. בדנמרק בחודשי הקיץ קל ללמוד בחו"ז, היא מדינה מרוחות ועתירת פארקים. שע"ד 20 תלמידים בכיתה ובכיתה תקופת הקורונה הם פוצלו לקבוצות של לא יותר מאשר כיתות תלמידים. בישראל יש כיתות שנושקות ל-40 תלמידים, אין מפסיק מקומות בחו"ז, ואין יכול להשיגו בחו"ז כמעט מספר כל כרך גדול של תלמידים על מספר נמוך מדי של עובדי הוראה. אז כו"ן, במצב אופטימלי המורים והגננות היו שמחים ללמידה בחו"ז, לו מספק ערכות ועובדיה ההוראה היה מוכפל פי ארבעה. אז ניתן לומר ללמידה באוויר הפתוח בקבוקות של עד 10 תלמידים. במצוות הישראלית והפיסט בלתי אפשרי".

אנשי שובדים במערכת החינוך טוענים שם שר החינוך מספר שהוא מעודד יציאה ללמידה למרחבים חוץ-בית-ספרים, אבל בפועל ההנחה לוטה שלו, גם מבחינת דרישות הבטיחות והאישוריים, מערימה קשיים ומעודדת לבדוק את ההפה. בשורה התחתונה, נראה שאת הגג של הקופסה זאת אפילו הקורונה לא תצליח להסיר בקרוב. ■

ציריך לנשות אותן, אבל זה ציריך להיות מלאה בהרבה עבודה ותכנן, וזה לא יקרה בכך ליליה". מדברים על זה לקרה החזהה ללימודים בספטמבר?

"כרגע העיסוק במפגשי הייערכות הוא מאה אחוז במרחב מרוחק. אין שום הנחיה או אפילו הכוונה שאומרת, בוואו תהשבו איך עושים את זה בחו"ז. תוכניות המגירה לסתפember לא קיימות כמעט, כי לאף אחד אין מושג מה יהיה בשבוע הבא".

צופית גולן, סגנית י"ר הנהגת ההורמים הארי-צית ומרכזות צוות היערכות לשנת הלימודים הבאה וחזרה לשגרה, השתתפה בכמה דינונים כדי שרד החינוך שבhem עלתה גם האפשרות של לימודים חוץ-בית-ספרים. לדבריה, להנחת החורים אין התנגדות למHAL כוה, אבל נראה שכרגע הנטיה היא דוקא לפתוח יותר את הלימוד הוירטואלי "במקומות ליצאת החוצה — מדברים על להיכנס פנוי מה. עם הווירטואלי יש חמון בעיון. בתחום מוח של לאחיזו ניכר מהאולסיה אין מוחשימים בבית. וזה לא משנה איויה תוכנית נעשה, אין מספיק מחשכים בימים בזמנים, בטח לא מוחשב לכל יליה, וגם לא ליצאת ההוראה. זה בודאי לא נוטה את המعنין והצוווי ההוראה. וזה בודאי חסה משחו שדווקא לצאת החוצה לאויר יכלול לפחות כשל-כך. לא ציריך להזמין הוראה רגילים ללמידה בדירות. כשאתה לו קח אותם החוצה, הם לא יודעים איפה להתחילה. או להגידי שפתאותם כל המערכה תלמד בחו"ז, והקצת מנתק מהמציאות. דרוש מה שנירי פרופ'

"בעיריה דואק רצוי לאפשר למידה בפארקים, בינויות ציבוריות ובחופי הים", אומרת מנהלת מינהל חינוך עירית תל אביב יפו, שירלי רימון. "היה לנו תכנון איך כל העיר הופכת למרחב פיזי שבו הילדיים יכולים להרחיב את ההבנה והידע שלהם בהמון תחומיים, תוך שמירה על רמת תחלואה נמוכה. אבל לא אישרו לנו את זה"